

TANDORI DEZSŐ

Mintegy kaleidoszkóp: tandoridoszkóp

„Gyerünk akkor, angyalom: mint a műtőasztalon.” – Eliot és N. N. Á. nyomán

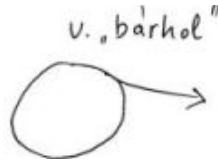
Az egzisztencialitás = a tematizálatlan.

Az érintés ábrázolhatatlan. Jelzése:

Az érintésnek nincs érintő pontja.

Az érintésnek van érintési pontja.

Képzetesen mégis: egy érintéshely búcsúzóul akkor azonos egy érintésbellyel – jaj, emberi kényszerképzetek! –, ha mindkettő – mint ugyanaz – végtelen számú képzetes pontból áll, s ezek egybeesnek. Máskülönben végtelen számú érintő létezik, míg az nem bizonyítható, hogy egyetlen pontnak végtelen számú érintése is létezhet.

Az érintés triviális. Az érintés? Ha jelölhetetlenül végtelen? Érvényes-e rá, hogy „érvényes-vagy-sem?”?

Egy vers, végre: ÍGY KÖNNYŰ!

Minden megoldás érdelek.

A: – ?

B: – Semmire nincs megoldás.

A: – Na, így könnyű!

De ez így is jeleneteshető:

ÍGY KÖNNYŰ

A: – Minden megoldás érdekel.

B: – ???

A: – Csak sosincs megoldás.

B: – Na ja, így könnyű.

Felvezettünk ezzel egy fontosabb dolgot. A végén látni fogjuk.

Még egy vers; fordítás, de közelínek érzem.

„Mire gondolok, ha félek, nem bírok elaludni?”

1. Valami gyakorlati dologra. Sikerre, szépre-jóra.

Nem.

2. Vonzó szerelmesemre, minimum egyik oldalú – az egyik szereplő részéről nyilvánuló – kéjenckedésre. Sőt, szép szerelmem egyebekben efféléljére.

Nem.

3. Szeretteim más körére. Játékok, állatok.

Nem.

Tehát?

Arra gondolok, hogy el akarok aludni.

ILYEN EGYSZERŰ.

És így se érdekleges.”

Szép. Játékok, állatok? Ejha. Mondom...

Továbbiak.

Ld. Egy könyvem gerincénél: „Lassan már semmit.

Gyorsan meg végképp nem.” (Úgy nincs, ahogy van.

Scolar.)

Tehát:

Lassan, hirtelen

Már nem is igazán

írok. Ezt is

csak el kellett kezdeni.

Most, hogy elkezdődött,

nem kell érnie véget,

ami lesz, már nem semmi,

s mi volt, nem lesz valami.

Főmedvémmek, erről ugrik be:

Dömikém! The Mike! 1970 óta vagyunk örök barátok,

szép nagy idő, ez 2012-re már egy öröklét. Kérjük az egykor a

végtelen számsorral foglalkozó Cantor urat – lazán

szóval –, tegyen róla, hogy már ezután is öröklét legyen.

A többi könnyen menne.

Na ja, a többi, így Főmedvémm. De kicsit szomorú, aggódik.

Az érintésről: eleve fogható volt hozzá? Ami érinti?

Érdekes szempont.

Vajon? Ez a kétely szava. A trivialitás válasza: Margarinton!

Weöres Sándor válasza – harmadik az igazi! –: körözöttön!

Vagy: jar az agyam a vagytol. Lehullt az ekezet, így vagy.

Hagyjuk e bulvárt. Jöjjön rangos. Ime:

Sztriptiz. Lehull az ekezet, gyonyorum!

Agyamban porog/sz.

Agyadban porog/sz.

Agyaban porog/sz.

*Agyunkban porog/sz.
Agyatokban porog/sz.
Agyukban porog/sz.*

Az egzisztencialitásról.

*Vicc. De a legkomolyabban mondom. Nem vicc,
a legkomolyabban.*

*BEckett (Így. Levelet is szárul gepelek, ld. lejjebb)
Beckett arról írt, ami nem. Velem az van, ami nem.
Volt ez már így másokkal is, Beckettal is. De én azt nem írom már,
ami velem van, hogy nem, hogy nincs. Ennek egyetlen bű feldolgo-
zása, hogy nem írok.*

Nem írom ezt sem.

*Irogepeimet már nem javítatom meg, örökre így
maradhatnak. Talán.*

*Gyotrodue írok. Osszevissza. Abogy ezt gondolom is.
Gondolom, abogy ezt nem is gondolom. Ha a gondolat írni tudna.
Minden bejön: Kálnoky idézgette: Hruscsov: ha az hiénák gépelni
tudnának, akkor írának olyanokat, mint Hemingway. Na, akkor.
Weöres: tandoridoszkóp, tandorigépek. Ah, Világmester, dicsérj!*

Erre céloztam; „lentebb”

.....
*Nem az taszít,
hogy úgy volt, abogy volt,
de az,
hogy volt, úgy, abogy volt.*

*Nem az taszít,
hogy úgy van, abogy van,
de az,
hogy van, úgy, abogy van.*

*Nem az taszít,
hogy úgy lesz, abogy lesz,
de az,
hogy lesz, úgy, abogy lesz.*
.....

*Olyan sok mindenről lenne jó még olyan sok
mindenkivel beszélgetni.*

*De én semmiről nem akarok már senkivel se beszélgetni.
Vagy néha mégis?*